

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 107.903 van 17 juni 2002
in de zaak A. 111.207/XIV-6858.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat F. VAN ROYEN,
 kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
 Joseph Lonckestraat 50

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 1 april 1978 en van Marokkaanse nationaliteit, op 5 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van enerzijds de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 31 augustus 2001 waarbij de regularisatieaanvraag van de verzoekende partij werd verworpen, en anderzijds van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 september 2001, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Auditeur M. STERCK;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 8 mei 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. VAN ROYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat N. DAELMAN die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 januari 2000 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 2, 4/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (de Regularistiewet).

1.2. Op 26 juni 2001 brengt de eerste kamer van de Commissie voor Regularisatie een ongunstig advies uit dat als volgt luidt:

“(…)

Overwegende dat verzoeker geldig werd opgeroepen.

Overwegende dat de identiteit van verzoeker voldoende blijkt uit de diverse stukken van het dossier.

Overwegende dat verzoeker op 26 januari 2000 en bijgevolg tijdig zijn aanvraag heeft ingediend bij de gemeentelijke diensten van de stad Sint-Niklaas.

Overwegende dat de aanvraag de regularisatie beoogt op grond van artikel 2,4/ van de wet van 22 december 1999.

Overwegende dat aan de raadsman van betrokkene, zoals moge blijken uit de toegestane uitstellen dienaangaande, voldoende kansen werden geboden om de noodzakelijke bewijsstukken voor te leggen met betrekking tot het verblijf op 1 oktober 1999, waaromtrent trouwens in de nota van het onderzoekssecretariaat reeds voorbehoud werd gemaakt.

Overwegende dat bijgevolg wat betreft de toepassing van artikel 2, 4/ van voormelde wet, verzoeker niet op afdoende en objectieve wijze kan bewijzen dat hij in de periode van 1 januari tot 1 oktober 1999 in België verbleef, ondanks het feit dat hij enerzijds wat betreft de ontvankelijkheidsvoorwaarden kan doen gelden dat hij gedurende de laatste 5 jaar geen bevel heeft ontvangen om het land te verlaten en anderzijds wat betreft de gegrondheidsvoorwaarden doorslaggevende elementen voorlegt die wijzen op duurzame sociale bindingen.

Overwegende dat verzoeker dan ook niet voldoet aan de voorwaarden vereist voor de toepassing van de wet van 22 december 1999.

(…)”.

1.3. Op 31 augustus 2001 verwerpt de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie door zich aan te sluiten bij het ongunstig advies van de eerste kamer van de Commissie voor Regularisatie, waarvan hij de overwegingen onderschrijft, tot de zijne maakt en als expliciet herhaald beschouwt. Deze beslissing maakt de eerste bestreden beslissing uit.

1.4. Op 26 september 2001 vaardigt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een bevel uit om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit bevel is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Reden van de beslissing:

- Verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al. 1, 2/ van de wet van 15 december 1980).

Motivatie in feite:

- De regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 31/08/2001.

(…)”.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoeker een enig middel aanvoert, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel;

Overwegende dat de eerste bestreden beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 31 augustus 2001 uitdrukkelijk vermeldt dat zij het advies van de 1/ Kamer van de Commissie voor Regularisatie van 26 juni 2001 volgt, de overwegingen ervan onderschrijft en als de hare overneemt;

Overwegende dat de determinerende motieven van het negatief advies als volgt luiden:

- dat aan de raadsman van betrokkene, zoals moge blijken uit de toegestane uitstellen dienaangaande, voldoende kansen werden geboden om de noodzakelijke bewijsstukken voor te leggen met betrekking tot het verblijf op 1 oktober 1999, waaromtrent trouwens in de nota van het onderzoekssecretariaat reeds voorbehoud werd gemaakt;

- dat bijgevolg, wat betreft de toepassing van artikel 2, 4/ van voormelde wet, verzoeker niet op afdoende en objectieve wijze kan bewijzen dat hij in de periode van 1 januari tot 1 oktober 1999 in België verbleef, ondanks het feit dat hij enerzijds wat betreft de ontvankelijkheidsvoorwaarden kan doen gelden dat hij gedurende de laatste 5 jaar geen bevel heeft ontvangen om het land te verlaten en anderzijds wat betreft de gegrondheidsvoorwaarden doorslaggevende elementen voorlegt die wijzen op duurzame sociale bindingen;

- dat verzoeker dan ook niet voldoet aan de voorwaarden vereist voor de toepassing van de wet van 22 december 1999;

Overwegende dat op het eerste gezicht vaststaat dat de eerste bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden bij de beoordeling van het verblijf van verzoeker op 1 oktober 1999 in België met een aantal stukken die zich in het administratief dossier bevinden; dat het inzonderheid gaat om de stukken met de nummers 1, 2, 3 (die zich achteraan in het administratief dossier bevinden), met het nummer 2 (5), zijnde een attest van verpleging van 12 januari 2000 van het A.Z. Maria Middelaes te 9100 Sint-Niklaas, met het nummer 4/2, met het niet genummerd stuk van 29 september 1999 van de garage - carrosserie B.V.B.A. KRG VAN LAERE, met het stuk nr. 3 (4) van de firma IVERBO van 17 november 1997, met het stuk nr. 4 (3) van Dr. W. Ketels, met het niet genummerd stuk, zijnde een kopie van de identiteitskaart van Mevrouw R. H., waarop eigenhandig werd geschreven, met het stuk nr. 30, zijnde een brief van 14 juni 1996 van de “Cultureel Vereniging” te 9100 Sint-Niklaas; dat hetzelfde geldt voor stuk nr. 38, zijnde een brief van de vzw JWA DE POMP van 15 september 2000; dat evenmin rekening werd gehouden met de stukken nr. 40 en 41, zijnde een ziekenhuisfactuur van 31 januari 2001 voor de periode van 16 december 1999 tot 31 januari 2000; dat de problematiek van het arbeidsongeval waarvan verzoeker op 16 december 1999 het slachtoffer werd, onbesproken bleef (cfr. stukken van het administratief dossier); dat er geen rekening werd gehouden met stuk nr. 42 van het administratief dossier, zijnde een kopie van een geschreven verklaring van Y. E. K., met een kopie van zijn identiteitskaart; dat geen rekening werd gehouden met het niet genummerd stuk van 23 mei 2001, zijnde het getuigschrift van woonst met historiek op naam van R. H.;

Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt om de bewijswaarde en de pertinentie van voornoemde stukken en documenten te beoordelen, omdat deze feitenappreciatie staat aan de verwerende partij; dat de Raad enkel op het eerste gezicht vaststelt dat de eerste bestreden beslissing niet is uitgegaan van een correcte en volledige feitenvinding voor wat de door haar weerhouden afwijzingsgrond betreft; dat aldus zowel de formele als de materiële motiveringsplicht werd geschonden; dat het enig middel in die mate ernstig is;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoeker op goede gronden aanvoert dat een terugleiding naar zijn land van herkomst op dit ogenblik een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweegbrengt, omdat hij doorslaggevende elementen voorlegt die wijzen op duurzame sociale bindingen en omdat met betrekking tot zijn verblijf in België op 1 oktober 1999 aan onzorgvuldige feitenvinding werd gedaan;

3. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van voornoemd artikel 17, § 2; dat de schorsing van de eerste bestreden beslissing de schorsing meebrengt van het tweede bestreden bevel,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van enerzijds de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 31 augustus 2001, waarbij de regularisatieaanvraag van verzoeker werd verworpen, en anderzijds van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (model B) van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 september 2001, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.